

44. ПРОВИКНА СЕ ХАДЖИ ДИМИТЪР

Провикнал ми се й, провикнал
Хаджи Димитър от Сливен,
от Сливенските балкани:

– Няма ли, хора, няма ли,
няма ли хора във Сливен,
няма ли верни другари
хабер да ми донесат,
какво говорят турците,
турците, наште душмани
за мойта глава юнашка.

Никой не са го зачули,
най го позачу Марийка,
Марийка булка хубава.

Тя си детето остави
и за балкана тръгнала
по една козя пътчка,
по пътека Димитър срещнала
и си на него думаше:

– Байно ле, бате Димитре,
като през Сливен минавах,
много бесилки висяха,
като се във тях вгледах,
всички са млади българи.

Байно ле, бате Димитре,
хайде във Сливен да слезеш
от робство да ни отървеш.